

Wpł. 01.07.2016r

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Stanisław Tomczyszyn

DW.V.40.35.2016

Zielona Góra, 2016-06-28

~~Ran
Jan Szyszko
Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa~~

Szanowny Panie Ministrze,

Mając na uwadze projekt nowelizacji ustawy „Prawo Wodne” z dnia 5 kwietnia 2016 r. opracowany przez Ministerstwo Środowiska dotyczący zapisów nakładających na polskich rybaków opłat za pobór wody i usługi wodne, Samorząd Województwa Lubuskiego wraz przedstawicielami sektora rybackiego wyraża zaniepokojenie odnośnie planowanych rozwiązań przewidzianych w projekcie zmian do ustawy „Prawo Wodne”. W związku z powyższym w załączeniu przekazuję stanowisko Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 20 czerwca 2016 r.

*Z poważaniem
Stanisław Tomczyszyn*

Załącznik:

1. Kserokopia Stanowiska Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 20 czerwca 2016 r.

Do wiadomości:

1. Związek Producentów Ryb, ul. Krakowska 5/2, 61-889 Poznań.

STANOWISKO SEJMIKU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

z dnia 20 czerwca 2016 roku

w sprawie wyeliminowania w przygotowywanym przez Ministra Środowiska projekcie nowelizacji ustawy „Prawo Wodne” zapisów dotyczących wprowadzenia opłat za pobór oraz odprowadzanie wody na potrzeby chowu i hodowli ryb

Na podstawie art. 38 pkt 4 Statutu Województwa Lubuskiego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XL/462/13 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 9 września 2013r. w sprawie przyjęcia Statutu Województwa Lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. Poz. 1992) podejmuje się następujące stanowisko:

Sejmik Województwa Lubuskiego wraz z przedstawicielami sektora rybackiego wyraża zaniepokojenie odnośnie planowanych rozwiązań przewidzianych w projekcie zmian do ustawy „Prawo wodne”. Chodzi mianowicie o wprowadzenie opłat za pobór i odprowadzanie wód przez podmioty rybackie, które mogą doprowadzić do upadku gospodarstw rybackich, a tym samym do zaniku stawowej produkcji ryb w Polsce. Proponowane opłaty, tylko za pobór wody, koniecznej do rocznego zaopatrzenia w wodę będą wielokrotnie przewyższały dochody z prowadzonej działalności rybackiej. W województwie lubuskim zmiana przepisów dotyczyćaby 211 gospodarstw rybackich (dane z 2013 r.). Dodatkowo, ograniczenie lub zaprzestanie działalności rybackiej na obiektach stawowych spowoduje oprócz obniżenia dochodów gospodarstw rybackich, również wzrost bezrobocia w sektorze rybackim.

Powyższe działania będą miały również negatywne skutki dla gospodarki wodnej i środowiska przyrodniczego. Stawy rybne bowiem to nie tylko hodowla ryb, ale również bogate ekosystemy, środowisko życia wielu gatunków chronionej fauny i flory. Skutkiem ubocznym proponowanych zapisów będzie utrata wielu cennych siedlisk przyrodniczych objętych różnymi formami ochrony przyrody, w tym siecią NATURA 2000 oraz brak materiału zarybieniowego na potrzeby ochrony i odtwarzania bioróżnorodności wód powierzchniowych.

Uchwalenie ustawy w brzmieniu zaproponowanym w przedstawionym projekcie spowoduje szkody również dla :

- retencji wód,
- planowanego wzrostu krajowej produkcji ryb przez akwakulturę, przewidywanego w nowym Programie Operacyjnym „Rybacktwo i Morze” 2014-2020,

STWIERDZAM ZGODNOŚĆ

Z ORYGINAŁEM

D. FOKTOR DEPARTAMENTU ROLNICTWA,

dnia 20-06-2016 W OJEWÓDZTWIE LUBUSKIM

podpis: Wojciech Kuczyński

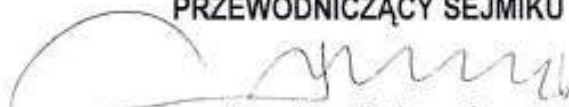
- obniżenia poziomu spożycia ryb przez społeczeństwo na skutek wzrostu kosztów produkcji ryb słodkowodnych,
- ochrony przeciwpowodziowej i przeciwpożarowej,
- klimatu Polski.

Jeśli chodzi o retencyjność, to należy podkreślić, że retencja wód w stawach jest najefektywniejsza, gdyż rzeki i jeziora nie retencjonują nadmiaru wód. Dodatkowo, stawy wzbogacają ekosystemy wodne – równomierny i powolny odpływ wód ze stawów zapewnia stałe przepływy wody w ekosystemach, wpływając na ich prawidłowe funkcjonowanie. Jednocześnie warto nadmienić, iż koszty utrzymania funkcji retencyjnych stawów rybnych ponoszą w 100% rybacy stawowi, w przeciwieństwie do państwowych zbiorników retencyjnych, których utrzymanie stanowi koszt Skarbu Państwa.

Poza tym, należy zaznaczyć, że w art. 9 Ramowej Dyrektywy Wodnej UE mówi się wyraźnie o zwrocie kosztów za usługi wodne, a nie za korzystanie z wód jako takie. Z kolei definicja „usług wodnych” wg FAO stwierdza: „Woda może być uznawana, jako dobro „wolne” w postaci deszczu, rzeki, ale jeśli zostanie ujęta i dostarczona do odbiorcy poprzez kanał, rurę lub inny sposób, staje się usługą wodną”. Gospodarstwa rybne używają piętrzeń i kanałów przez siebie wybudowanych i na mocy pozwoleń wodnoprawnych sami dokonują konserwacji rzek poniżej i powyżej swoich gospodarstw i nie ma tu mowy o usługach wodnych, a wprowadzenie obowiązku opłat nie znajduje uzasadnienia w RDW. Takie stanowisko jednoznacznie potwierdził Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku w sprawie C525/12 Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Zważywszy na fakt, iż gospodarstwa rybne obecnie borykają się z dużymi problemami z utrzymaniem produkcji i osiągnięciem satysfakcjonujących dochodów z prowadzonej działalności, zdaniem Sejmiku Województwa Lubuskiego należy podjąć wszelkie działania mające na celu wyłączenie rybaków prowadzących działalność na obiektach stawowych z objęcia ich planowanymi opłatami.

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU

Czesław Fiedorowicz

**STWIERDZAM ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM**

DYSEKTOR DEPARTAMENTU ROLNICTWA,
ŚRODOWISKA I ROZWOJU WSI

dnia 28-06-2015

podpis Krzysztof Wójcik